

Nr 19.

Af herr **Carlson** i Herrljunga, om pension åt förre distinktionskorpralen Johan Hallin.

1911 års Riksdag beslöt, på enskild motionärs framställning och mot bankoutskottets enhälliga afslagshemställan, bevilja 300 kronors årlig pension åt förre soldaten Anders Johan Lund från Djupsundet af Hammarö församling. Orsakerna, som föranledde detta Riksdagens beslut, var Lunds sjukdom och såsom en följd däraf nedsatta förmåga att kunna medelst kroppsligt arbete försörja sig och de sina.

Första kammaren fattade sitt beslut i frågan efter en kort debatt med 64 röster mot 57 och Andra kammaren med 95 mot 72 röster. Andra kammarens beslut, som något skilde sig från medkammarens, segrade i den gemensamma voteringen med 245 röster mot 113, och blef då fastslaget, att Lund, som förut antydts, från och med år 1911 skulle få från allmänna indragningsstaten under sin återstående lifstid åtnjuta pension till så stort belopp, att densamma jämte honom tillkommande gratial från Vadstena krigsmanshuskassa uppgår till 300 kronor.

Under frågans behandling i kamrarna uttalades af en del talare betänkligheter mot att på detta sätt börja pensionera gamla soldater, enär man ju kunde befara, att en hel hop dylika framställningar komme att göras, och skulle i så fall konsekvensen bjuda, att Riksdagen bifölle äfven dessa. Emot dessa uttalade farhågor framhölls, att Riksdagen genom att biträda den gjorda framställningen och bevilja pension åt Lund ingalunda bundit sin pröfnings- och handlingsfrihet för framtiden, utan ägde full rätt, liksom och plikt, att i hvarje förekommande fall af dylik art opartiskt och sakligt undersöka förhållandena och därefter fatta sitt beslut.

Nu är ju möjligt och kanske äfven troligt, att detta riksdagsbeslut gifver anledning till åtskilliga framställningar i samma syfte från f. d. soldater vid de olika regementena. Ty ett faktum är väl ändå, att våra gamla soldater, som troget tjänat Kungl. Maj:t och kronan i många år mot ringa ersättning, efter sitt afsked kommit i mycket brydsamma ekonomiska förhållanden och många af dem få på grund af tillstötande sjuk-

domar och andra svårigheter framlefvat sina sista år i stor fattigdom och brist. Här kan ju invändas, att vederbörande kommuner äro skyldiga tillse, att ingen inom kommunen lider brist på det nödtorftiga; men med kännedom om fattigvårdstungan inom vårt lands kommuner är det sannoligen inte mycket att hoppas på från det hållet. Mig synes, att det allmänna eller staten har här moralisk skyldighet göra hvad göras kan och göra detta snart.

Bland de många gamla soldater, som jag under förlidet år kommit i beröring med och som för mig klagat sin nöd, är det särskildt ett fall jag anser mig böra draga inför årets Riksdag under förhoppning af att saken skall behjärtas och framställningen bifallas.

F. d. distinktionskorpralen i kungl. Hallands reg:te nr 1089 Johan Hallin från Köpareg. af Eggvena församling, hvilken tjänat vid regementet i nära 34 år med de bästa vitsord, var den 4 juli 1908 stadd på tjänsteresa till soldat Berggren i Hudene församling för att aflämna afskedspass och hämta kronopersedlar, då hästen af någon anledning blef skrämmd och kastade sig åt sidan med påföljd, att vagnen stälpte och Hallins högra ben bröts af.

Efter en längre tids vistelse på lasarett blef benet visserligen så till vida återställt, att Hallin med tillhjälp af käpp kan någorlunda ledigt flytta sig från en plats till en annan, men har han till följd af benbrottet blifvit alldeles oförmögen kunna genom arbete försörja sig och de sina, såsom ock framgår af bifogade afskrift af läkarintyg.

Med anledning af det skedda hölls krigsrätt i Halmstad den 15 april 1910, och kom man då endast till det magra resultatet, att Hallin efter erhållet afsked skulle, till följd af den skada han i tjänsten ådragit sig, åtnjuta pension i enlighet med bestämmelserna i 2:dra klass af pensionsreglementet i stället för 3:dje klass. Härigenom skulle Hallin erhålla en ökning i pensionen från 3:dje klassens 85 kronor till 2:dra klassens 97 — eller hela 12 kronor per år. Den 1 oktober 1910 erhöll också Hallin afsked från krigstjänsten på grund af sjukdom, och har gratialen eller pensionen från denna dag utgått med 97 kronor per år.

Då jag för min del anser det vara en ren omöjlighet för Hallin och hans hustru kunna existera på denna blygsamma pension och då Hallin, såvidt jag förstår, inte kan beräkna något som helst bidrag från någon af sina söner och ej heller gärna från kommunen, så vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville medgifva och besluta, att förre distinktionskorpralen Johan Hallin måtte få från all-

männa indragningsstaten under sin återstående lifstid åtnjuta pension till så stort belopp, att densamma jämte honom tillkommande gratial från Vadstena krigsmanshuskassa uppgår till 300 kronor per år.

Stockholm den 19 januari 1912.

Herm. Carlson.

Bilagor.

Bil. 1.

Afskrift.

Frejdebetyg.

Sid. i förs.-boken 117.

1. Att f. d. Korpralen Johan Hallin,
2. född den 2 oktober år 1854 (femtiofyra)
3. åtnjuter medborgerligt förtroende.
- 4.
5. betygar Eggvena församling i Älfsborgs län
6. den 13 januari 1912.

P. ANDREÆ,
Kyrkoherde.

(Stämpel)

Vidimeras:

K. ELIASON.

E. SPARR-HOFSTEDT.

Afskrift.

Bil. 2.

Att f. d. korpralen Johan Hallin till följe af skada (benbrott) genom olyckshändelse år 1908 och följderna däraf såsom snedhet af benet och svaghet i detsamma är oförmögen att med arbete sig försörja, intygas på heder och samvete.

Herrljunga den 13 januari 1912.

RICHARD HAGELIN.
Provinsiälläkare.

Vidimeras:

K. ELIASON.

E. SPARR-HOFSTEDT.

Afskrift.

Bit. 3.

Att f. d. korpralen Johan Hallin från Köpareg. i Eggvena socken uti Älfsborgs län har varit fullt arbetsför tills i juli 1908, då han stadd å tjänsteresa genom olycks-

händelse bröt sitt högra ben och till följd häraf är han sedan dess ej fullt arbetsför, då ock hans egen ekonomi för honom själf och hans hustrus bärgning ej kan anses tillräcklig under kommande dagar, i Hallins nuvarande ställning, så synes han genom oförmälda olyckshändelse blifva i behof af hjälp och understöd; hvilket allt härmed på begäran intygas.

Eggvena Skräddareg. den 11 januari 1912.

J. A. ANDERSSON.

Ordf. i Eggvena sockens kommunalst. och nämnd
Postadress: Herrljunga.

Vidimeras:

K. ELIASON.

E. SPARR-HOFSTEDT.

Afskrift.

Bil. 4.

På begäran af korpral J. Hallin får jag härmed under edlig förpliktelse afgifva följande vittnesberättelse öfver det olycksfall, för hvilket korpral Hallin råkade ut den 4 juli 1908 under tjänsteresa till f. d. soldat Berggren Hudened i och för aflämnande af afskedspass och afhämtning af kronopersedlar.

Då jag först fick se korpral Hallin, hade vagnen stjälpit och Hallin låg vid sidan om vägen oförmögen att resa sig, hvarför jag måste taga hand om honom och skjutade honom omedelbart till doktor Hagelin i Herrljunga för erhållande af läkarevård.

Hallin bad mig taga vara på ordern och afskedspasset samt reversalet öfver de kronopersedlar han skulle afhämta. Dessa papper lågo i vagnslådan och jag tillvaratog dem samt kan intyga att ofvannämnde Hallin var stadd på resa i och för tjänsten.

Fölene Töretorp den 15 januari 1912.

KARL ANDERSSON.

Under edlig förpliktelse.

Bevittnas af

JOHAN JOHANSSON.
Töretorp.

CARL JOHANSSON.
Töretorp.

Vidimeras:

K. ELIASON.

E. SPARR-HOFSTEDT.